

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

Quæritur XVII. Vtrum peccata contra duo postrema Decalogi præcepta in Confessione sint enumeranda. Negat Lutherus in Tract. de Ratione confitendi, vbi ita scribit. *Ipsa Dei præcepta breuiter sunt inspicienda, in quibus sine dubio omnia peccata continentur, si recte intelligantur. Nec tamen hæc omnia, sed ultima duo prorsus à Confessione sunt excludenda. Confessio enim breuis esse debet, & eorum potissimum peccatorum, quæ præsenter mordent, ut dicunt, qua mouent ad Confessionem.*

Antipharmacum.

Et tamen in Colloquiis Mensalibus monet absolute Lutherus, vt confessurus Decalogum percurrat, nulla noni & decimi præcepti exceptione facta. An concupiscere domum proximi sui; An desiderare vxorē eius, seruū, ancillam, bouem, asinum, & alia quæ illius sunt, (quorum appetitionem verat nonum & decimū præceptum Catalogi in Catechismo Minore Lutheri) non sunt peccata in schola Lutheri: si vt supponitur, eiusmodi cupiditates sint voluntariæ? Si peccata sunt; ergo morbi sunt; ergo per Cōfessionē & absolutionē curāda.

Quæritur XVIII. Quomodo ipse Lutherus confiteri consueuerit. Respōdeo, hoc nobis explicari ab ipso Luther in Colloq. Mensalibus Tit. de Confessione: *Meine Sünde/die ich beichte/ sind/dass ich nicht zu vil bete/ auch Gott nit zu vil dancke/vnd zu weilen zürne/vnd Herzog Georgen fluche. Peccata mea, quæ confiteor, sunt ista: q̄ non nimis multū orē: nec Deo nimis multas gratias agā, quodq; interdum irascar, & Duci Georgio maledicta dicam. De perpetua scortatione cum Moniali nullum verbum. Qua de caussa? Obscro, cur Lutherus non obseruauit cōfītēdi modū, quē aliis præscripsit in Serm. Sympos. & in libro de Recta cōfītēdi ratione? Qualis Lutherus furia fuerit*

fuerit, intelliges ex Mansueto Luthero M. Conradi; & quā diabolica conuicia in Inclytum Principem & Ducem Georgium expuerit; docebit te Anatomia D. Pistorij, & meum HONORARIVM, quo Polycarpum Lauserum co-honestauit. Quām parcus orationis quintus hic Euange-lista fuerit, ipse met nobis exponit epist. 234. ad Melanchthonem scripta ex fictitia Pathmo. *Octo iam dies sunt, quod* Tom. I. L. 1.
nihil scribo, neque oro, neq[ue] studio partim temptationibus carnis, Epist.
partim alia molestia vexatus. Ibid. Confundit ac discruciat me tua egregia ista suspicio mei; cum ego hic insensatus, & induratus sedeam in otio, pro dolor parum orans, nihil gemens pro Ecclesia Dei, quin carnis meæ indomitæ vor magnis ignibus, &c. quibus extinguedis ducenda fuit Borrha seu Porna.

Quæritur XIX. Quis sit optimus modus sese ad Confessionem præparandi. Respondeo, hoc nobis insigniter à Luthero explicatum dari in Tractatu de Ratione confitendi. Tumultum illum distinctionum penitus absindat confessurus, qui passim celebratur, scilicet; quid per timorem male humilantem, & amorem male accidentem, quid contraires virtutes Theologicas, fidem, spem, charitatem; quid contra queritor virtutes Cardinales; quid per quinq[ue] sensus, quid per se- ptem peccata mortalia, contra septem Sacra menta, contra se- ptem dona Spiritus sancti, quid contra octo beatitudines, quid contra nouem peccata aliena, &c. Iste enim odiosissimus & tædiosissimus catalogus distinctionum inutilissimus est, imò noxius omnino.

Antipharmacum.

MVLTO gratiæ Luthero, qui suis longè compendio- siorem confitendi rationem monstrauit; quæ in hoc cōsistit, vt quis Confessionem vel omnino omittat, vel in ea, quæ lubet, percenseat; quæ lubet, reticeat. Vel gene-

S ratim